

О Тарабићима, Вучићу и Недићу

Пише: Цвијетин Миливојевић
понедељак, 14 октобар 2019 17:33

На Педро свали кривње све - нека виси Педро!

*По Педру удри критике - нека виси Педро! Јер, Педро - то је он! Јер, Педро - то је он!
И главно да то нисмо ми.*

И вичи да те чују сви - нека виси Педро!

Сва зла пребаци на њег' ти - нека виси Педро!

Јер, Педро - то је он! Јер, Педро - то је он!

За све туж'те криве Дрине, и за све што по злу крене,

за дебакле и проблеме, увијек има један Педро!

Када горе сасвим дође, кад све редом ту ме пође,

и кад кућа сва се клима, увијек има један Педро.

Али, јао, једнога дана, Педро нема међу нама,

о ког' сада да штап се слама? Тко ће сад да буде Педро?

И тко за кривње наше све да сада виси?

По ком да ломиш критике?

Пссст! Буди тиши!

Јер, Педро - тко је сад? Јер, Педро - тко је сад?

Да нисмо Педро можда, ипак, ми?

("Нека виси Педро", квартет 4 М, 1970, Загреб)

Није вест да се нестраначка Врховникова Тајница уписала у Ес-ен-ес!

Мада, предосећам да ће, после овог светог чина, сходно томе да ју је на место тзв. премијера предложило и изабрало као независног експерта, а пошто за две године никога овде и тамо није успела да убеди за шта је то експерт, а на изборима се, опет, није кандидовала чак ни за кућни савет, предосећам, елем, да ће ових дана да падне једна - принципијелна и самосвесна оставка на место које јој ни по чему не припада. Што значи да бисмо, с озбиром да је влада, јелте, та која по Уставу, "влада", као земља и народ, могли да постанемо, пупупу, обезглављени!

Није вест ни да су један пријатељ Врховниковог (бившег?) пријатеља и један Врховников актуелни "велики пријатељ" (завршен цитат), на Петроварадинској тврђави, с Врховником и Тајницом му у оставци, положили камен-темељац за "Мали Шенген". Иако сам се гледе тога здраво обрадовао - па, то онда значи да се "Ово мало душе (Србије)" опет граничи са Албанијом? Па, што Врховник не тражи муштулук од грађана Србије или се, макар, онако скромно, како то само Ледени Ђурић уме ("5:0 за нас!"), похвали овим фантастичним успехом: то је 15:0 за нас!

А није вест ни да је наш уважени невоспитани гост, иначе Врховников "велики пријатељ" (завршен цитат), Рама Еди, великодушно посаветовао (своје домаћине) да "поново покрену дијалог, гурају га напред и јасно се фокусирају на његово окончање - признавањем Косова"! А није вест ни да је, после сусрета са оним Јенкијем што преферира момке науштрб девојака, Врховник сам самцит писао службену белешку, јер као што рече (и, не трепнувши, слага!) Тајница, Врховник "сам пише и своје говоре".

Није вест ни (медијско) тровање изборним ковертама, искључиво албанских чланова приштинске централне изборне комисије. Јер, у пролеће 1990, чудним жутим прахом "отровало" се, наводно, широм Косова, седам хиљада младих Албанаца (студената, ђака, па чак и беба), дочим исти жути прах младим Србима који су похађали исте те школе - није могао ништа! Причу о масовном тровању Албанаца промптно су пласирали у свет, тадашњи и данашњи, водећи западни медији, а албански сецесионистички покрет са Косова за све је оптужио "српске војне обавештајне службе", иако су тада постојале и СФРЈ и Југословенска народна армија!

Па шта је, онда, пардон, шта су, онда, вести протекле недеље?

Прва, но мање важна, "вест" је да је "Свето (штампано) тројство" открило да су још покојни Тарабићи, према сведочењу њиховог кума, покојног попа Захарија, предсказали - (Врховниково) разграничење с Албанцима!

Јербо, сведочи данашње штампано "Свето тројство" (четврти јахач апокалипсе, из неког разлога, још се не оглашава), у "Креманског пророчанству" које су написали, иначе неписмени, стриц и синовац Тарабић, лепо пише: "На нашијем границама и преко њих појавиће се нови народ. Рашће ти људи из земље, к'о трава на ливади после великога дажда, а биће вредни и лукави, те ће на нашу мрзију одговорити својом памећу. Они ће пазити једни друге, к'о да су сви браћа рођена. Ми, јопет, од своје маните памети мислићемо да све знамо и умијемо, док ће људи тога новог народа вјеровати само у себе и ни у кога више."

А, потом, предсказање бива поентирано реченицом Милоша Тарабића: "Један који се будне родио много љета пошље тебе, биће честит и уман, те ће се с тијем народом у миру РАЗГРАНИЧИТИ. Ми ћемо ондакар у слози живјети – они тамо, ми вође и тамо."

Пошто су и моју маленкост, као новинара и уредника неких онодањих медија, од краја осамдесетих до краја деведесетих година прошлог века, прогањали разни исписивачи, дописивачи и толмачи креманских и других пророчанстава, у своју одбрану призвао сам властиту документацију, па ви сад, поштовани читаоци, добро размислите шта је писац, тј. ја, хтео да каже.

Старац Стањ Шћекић, прозван Прозорљивац, из Бабина, између Берана и Будимља, рођен око 1640. године, још у 17. веку је предвиђао: "Завладаће ЦРНОГАЋИ људи... Доћи ће двострука капа и црвена чалма... Доћи ће време да људи лете поврх облака... Доћи ће време да се Срби не причешћују... ДОК СЕ НЕ СЛОМЕ ЕЖДЕРСКА ВРАТА (Скадар), нема среће за Србина!". А, даље, пази сад, кад се Срби ослободе, имаће

велику неслогу међу собом, настаће мрзија у народу и потрајаће то "ДОК НЕ ДОЂУ СА ЗАПДА ХРИШЋАНИ, за које ми и не знамо, да то пречисте и уреде".

А следећи ми је фаворит (на часну реч, мој избор, а не Његове екс-екселенције) Милета Живадиновић Црквар, рођен почетком 19. века, на оброцима Тресибабе код Књажевца који је локалпатриотски закључио да "среће неће бити све ДОК ПРЕКО ТРЕСИБАБЕ НЕ ПРОЂЕ "ЖУТА ВОЈСКА"!

Друга права вест је, заправо, "сува ексклузива": Коштуница др Војислав (исти онај што, уз помоћ Ђитлера, свог пашенога Амфилохија и вучићомрзитеља Атанасија, "хоће да патријарха прогласи лудим, а потом га сруши!"), иначе "уједињен у мржњи против Вучића", нећете веровати, осим Фљоре Бровине, помиловао и Аљбина Куртија! Додуше, било је то још 2001. године, али наше тзв. истраживачко новинарство осмелило се да баш сада "шиљи ону ствар", приклањајући се "хајци на мртваг вука" коју је недавно прогласио Врховник лично! Многи су данас измилели из својих рупа и тестирају своју снагу иживљавајући се над добровољним политичким покојником. Устајале "жуте демократе", мало-мало, па Коштуњаваог оптуже да је, лично, "лопатама убацивао референдумске гласове" у корист садашњег Устава; Чедомиру Чедомиру и Чанку је "Онај који сме да нас погледа у очи", и дефинитивно, постао једини смисао опстајања у политици; бруталним увредама на рачун онога који их је спасио од лустрације, али, богами, и претећег линча у октобру 2000, пред Врховником се "доказују" и Доглавникови социјалисти. Сам Врховник, пак, бестидно заборављајући да без Коштуничиног "да" Његова екс-екселенција није имао никакве шансе да, у другом кругу 2012, победи Бориса Првог Лепог - Необавештеног оптужује да је крив чак и за албански погром над Србима 2004. године?! Коштуница је данас дежурни кривац за све и свашта, он је Чорбин "Жика Живац" и главни јунак песмуљка "Нека виси

Педро". Односно, главно оруђе у Врховниковој борби са сопственом "ружном прошлошћу" и оружје у његовом покушају одмазде над свима онима који критикују константно противустванно деловање садашњег режима.

А да сам у праву, ево малог избора шаблона и фраза које Врховник користи у обрачуна са властитом нечистом савешћу, тј. у покушају оправдавања "разграничења" с нечим или неким:

"... Ја не дам да српски народ ишчезне из ове много напаћене српске земље...

... изгубили смо слободу и државу, а сада нам прети опасност да изгубимо народ...

... дошао сам на владу да спасавам народ...

... Шта ми можемо сада да учинимо? Ништа. Само себи зло. Ми смо зрно песка у узбурканом светском мору. Ту ми не можемо помоћи, нити одмоћи.

... Влада, која је израз воље српског народа за живот и концентрација његове националне снаге, неће допустити да рушилачки елементи, ма како се они звали, добију превагу и доведу земљу до анархије и пропасти...

... Српски народ има рђаву особину: наиван је, лаковеран. Може га лагати свако до миле воље. зар вас не лажу већ шест месеци они из Лондона и они из Москве? Свакодневно лажу: Те "спас ће доћи пре него што мислите", те Руси код Кладова, а Козаци у долини Тимока...

... Слободу треба повратити данас не снагом, но памећу, не рушењем, него сварањем, ми смо с луде главе изгубили царство. Сад хоћете с луде главе да изгубимо народ..."

Наравно, није ово, баш овако, од речи до речи, изговарао Врховник. Али, као да јесте. Погађате, цитирао сам део јавних монолога ђенерала Недића, у којима није могао да побегне од свога пр(а)вога "ја" које се противило колаборацији и квислинштву.

(cvijetinmilivojevic.blogspot.com)